

459

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 19 kwietnia 2006 r.

w sprawie trybu postępowania właściwych organów w wypadku, gdy liczba osadzonych w zakładach karnych lub aresztach śledczych przekroczy w skali kraju ogólną pojemność tych zakładów

Na podstawie art. 248 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W wypadku gdy liczba osadzonych zakwaterowanych w zakładach karnych i aresztach śledczych oraz podległych im oddziałach zewnętrznych, zwanych dalej „zakładami”, przekroczy w skali kraju ogólną pojemność tych zakładów, Dyrektor Generalny Służby Więziennej, w terminie 7 dni od dnia przekroczenia pojemności, przedstawia informację o tym, zwaną dalej „informacją”, Ministrowi Sprawiedliwości, dyrektorom okręgowym Służby Więziennej oraz dyrektorom zakładów.

2. Minister Sprawiedliwości przekazuje informację ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz Ministrowi Obrony Narodowej, a także prezesom sądów apelacyjnych i wojskowych sądów okręgowych, prokuratorom apelacyjnym i wojskowym prokuratorom okręgowym.

§ 2. 1. Po otrzymaniu informacji dyrektor okręgowy Służby Więziennej oraz dyrektor zakładu jest obowiązany, każdy w zakresie swojego działania, podjąć czynności mające na celu przystosowanie pomieszczeń niewliczanych do pojemności zakładu do wymogów cel mieszkalnych.

2. Na dodatkowe cele mieszkalne, o których mowa w ust. 1, nie mogą być przeznaczone pomieszczenia, które są niezbędne dla zachowania prawidłowego funkcjonowania zakładu.

3. W dodatkowych celach mieszkalnych zakwaterowuje się osadzonych na czas określony po przekroczeniu pojemności zakładu.

4. W wypadku wykorzystania miejsc zakwaterowania w dodatkowych celach mieszkalnych osadzonych można umieścić, na czas określony, w warunkach, w których powierzchnia w celi na jedną osobę wynosi mniej niż 3 m².

§ 3. Dyrektor okręgowy Służby Więziennej informuje Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, w ustalonych przez niego terminach, jednakże nie rzadziej niż raz na 7 dni, o liczbie osadzonych zakwaterowanych w podległych mu zakładach, liczbie miejsc oraz ich wykorzystaniu w pomieszczeniach, o których mowa w § 2, a także o liczbie osadzonych umieszczonych w warunkach, w których powierzchnia w celi mieszkalnej na jedną osobę wynosi mniej niż 3 m².

§ 4. W wypadku gdy liczba osadzonych zakwaterowanych w zakładach przekroczy w skali kraju ogólną pojemność tych zakładów, prezes sądu apelacyjnego przekazuje niezwłocznie tę informację prezesom sądów okręgowych i rejonowych z obszaru działania sądu apelacyjnego, prezes wojskowego sądu okręgowego — odpowiednio prezesom wojskowych sądów garnizonowych, a prokurator apelacyjny oraz wojskowy prokurator okręgowy — podległym im kierownikom jednostek organizacyjnych prokuratury.

§ 5. Po otrzymaniu informacji, o której mowa w § 4, prezes właściwego sądu niezwłocznie zarządza:

- 1) zbadanie spraw, w których skazani na karę pozbawienia wolności nie rozpoczęli jeszcze jej odbywania, celem ustalenia dopuszczalności odroczenia wykonania tej kary;
- 2) podjęcie działań organizacyjnych zmierzających do skierowania przez sąd na posiedzenie spraw, w których jest dopuszczalne odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności, celem rozważenia przez sąd możliwości wydania postanowienia na podstawie art. 151 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny wykonawczy, zwanej dalej „Kodeksem karnym wykonawczym”;
- 3) zbadanie spraw, o których mowa w art. 79 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego, w celu ustalenia kolejności wzywania do stawienia się skazanego w zakładzie w wyznaczonym terminie;
- 4) inne działania organizacyjne zmierzające do skorzystania przez sąd z uprawnień wynikających z przepisów Kodeksu karnego wykonawczego.

§ 6. W miarę potrzeby prezes właściwego sądu wyznacza sędziego do rozpatrywania spraw dotyczących odroczenia kary pozbawienia wolności oraz czynności, o których mowa w § 5 pkt 1.

§ 7. Prezes właściwego sądu, nie rzadziej niż raz w miesiącu, za pośrednictwem prezesa sądu apelacyjnego, a prezes wojskowego sądu garnizonowego odpowiednio za pośrednictwem prezesa wojskowego

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1318, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 111, poz. 1194 i Nr 151, poz. 1686, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 121, poz. 1033 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 210, poz. 2135, Nr 240, poz. 2405, Nr 243, poz. 2426 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 163, poz. 1363 i Nr 178, poz. 1479.

sądu okręgowego, informuje Ministra Sprawiedliwości o liczbie osób, co do których sąd orzekł o warunkowym przedterminowym zwolnieniu lub o odroczeniu wykonania kary pozbawienia wolności; postanowienia o odroczeniu wykonania kary wydane w związku z art. 248 Kodeksu karnego wykonawczego wykazuje się odrębnie.

§ 8. Po otrzymaniu od prokuratora apelacyjnego lub wojskowego prokuratora okręgowego informacji, o której mowa w § 4, właściwy kierownik jednostki organizacyjnej prokuratury niezwłocznie podejmuje działania organizacyjne zmierzające do wykorzystania w toczących się postępowaniach uprawnień prokuratora, określonych w art. 21 Kodeksu karnego wykonawczego, w celu ograniczenia liczby osób przebywających w zakładach.

§ 9. Kierownik jednostki organizacyjnej prokuratury, nie rzadziej niż raz w miesiącu, za pośrednictwem prokuratora apelacyjnego lub odpowiednio wojskowego prokuratora okręgowego, informuje Ministra Sprawiedliwości o liczbie osób, co do których sąd

uwzględnił wniosek prokuratora o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności lub o warunkowe przedterminowe zwolnienie.

§ 10. W wypadku gdy liczba osadzonych zakwaterowanych w zakładach osiągnie w skali kraju stan zgodny z ogólną pojemnością tych zakładów albo poniżej tej pojemności, Dyrektor Generalny Służby Więziennej niezwłocznie powiadamia o tym Ministra Sprawiedliwości. Przepisy § 1 i 4 stosuje się odpowiednio.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie trybu postępowania właściwych organów w wypadku, gdy liczba osadzonych w zakładach karnych lub aresztach śledczych przekroczy w skali kraju ogólną pojemność tych zakładów (Dz. U. Nr 152, poz. 1497).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *Z. Ziobro*

460

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I BUDOWNICTWA¹⁾

z dnia 31 marca 2006 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu legalizacji tablic rejestracyjnych oraz warunków technicznych i wzorów znaku legalizacyjnego

Na podstawie art. 75c pkt 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie trybu legalizacji tablic rejestracyjnych oraz warunków technicznych i wzorów znaku legalizacyjnego (Dz. U. Nr 133, poz. 1122) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organ rejestrujący, wydając zgodnie z odrębnymi przepisami dowód rejestracyjny lub pozwolenie czasowe, dokonuje z urzędu legalizacji tablic rejestracyjnych pojazdu, z zastrzeżeniem § 8.”;

2) w § 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nalepka legalizacyjna składa się z trzech części stanowiących komplet i jest indywidualnie numerowana jednym numerem dla wszystkich części. Części A i B nalepki legalizacyjnej są jednakowe i służą do legalizacji tablic rejestracyjnych, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1, część C nalepki legalizacyjnej potwierdza legalizację tablic rejestracyjnych poprzez wklejenie jej w rubryce „adnotacje urzędowe” dowodu rejestracyjnego lub odpowiednio pozwolenia czasowego, wydawanego w przypadku, o którym mowa w art. 74 ust. 2 pkt 3 ustawy.”;

3) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. W przypadku utraty lub zniszczenia nalepki legalizacyjnej organ rejestrujący, na wniosek właściciela pojazdu, dokonuje legalizacji tablic rejestracyjnych po:

1) przedstawieniu dowodu rejestracyjnego, pozwolenia czasowego oraz tablic (tablicy) rejestracyjnych,

2) złożeniu przez właściciela stosownego oświadczenia, że nalepka legalizacyjna została utracona lub zniszczona.”;

¹⁾ Minister Transportu i Budownictwa kieruje działem administracji rządowej — transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu i Budownictwa (Dz. U. Nr 220, poz. 1900).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 141.